

vosí řeka

VANOCE
T.O. černý havran

Je krásný zimní večer
a v každém napětí je kus
jak rozloučit se a nebřečet
když starý rok je zase fuč.

Kozjímaví plní naše duše
a vzpomínky se vracejí
nač ještě myslet na to špatné
vždyť zítřka-nás plní nadějí.

Jak strávili jsme tento rok?
a jak bude napřesrok?
Ty otázky jsou časté
a slovo při nich vážné.

Red každý chce být veselý
a v klidu sledet na jesli
svou radost rezdat všude
kde přijít rok jen asi bude?

Zvoní zvony a nás zvon
pozvedněte číše a pijte
pijte až ke dnu.
V tom poháru, je všechno
co si chcete přát
v tom roce osmaosundesát.

.....alice....

Trpělivost je klíčem k radosti
cnvat klíčem k skutku...

.....

Je již pomalu tradicí že před každým
vánočním anonem se dostává do rukou ka-
marádů další číslo jejich Vosi řeky.
Chceme tak přispět k pohodě técato nej-
krásnějších svátků. Ve Vosi řece chceme
otiskovat nadále povídky, básně, básničky
zprávy, zprávičky, i jiné drobnosti které
by jinak zapadly do šera minulosti.
Jak již jste si všimli, převážná většina
otiskovaných věcí je z pera kamarádů z
našeho města a blízkého okolí. Ne, nejde
o nějaké velké literární díla, ale jde o
řeči nosené na papír od obyčejných lidí
kteří mají rádi kamarádství a přírodu.
Možná že se někomu zdají některé věci i
najívní, možná že vulgární-šková, tak se
přece mezi námi mluví, to nikdo nepředě-
lá. Jsme si i vědomi, že po pravopisné
stránce, je stále mnoho nedostatků, něja-
ká ta chybička a překlep se najde, ale
nikdo nemáme patent na rozum.

Vosi řeka by ráda odstranila všechnu
tu nevráživost a zanesla mezi nás znovu
kamarádství, na které jsme dříve byli
zvyklí. Často se stává že vlezeme do
vlaků kde sedí kluci-trempové, pozdraví-
me, a nikdo neodpoví. To dříve nebylo!
Přítí rok dojde k několika změnám, vě-
řme že k lepšímu. Časopis by měl mít
novou podobu, měl by vycházet častěji!
Bálež! samozřejmě i na Vás - na vašich
příspěvcích... Vosi řeka vychází pro
kamarády z Krotivína.. proto H U K Ā do
dalšího rokuredakce.

..... O původu Vánoc

Ve staré Anglii, ještě před vpádem Říma
žili pokojně Keltové. Znali již dráhu
slunce a oslavovali zimní slunovrat v
domech zdobených jmelím.

Sůh Saturn byl ve starém Římě bohem set-
by, rolnictví a vinařství. Slavnosti byly
17. prosince což souviselo s nadějí na opé-
né prodloužení dne. Masývaly se Saturalie.

Staročeské vánoce neadly stromčeku, ale
jen jesličky. Zvyk jesliček přišel z Itá-
lie, kde r. 1220 uspořádal František Sasinci
na jedné noze slavnost, jenž znázorňovala
průběh svaté noci, kdy se Spasitel narodil.

Naše dnešní vánoce mají v sobě z každé tradice kousek. Nesapomeneme při nich
na tajemné jmelí, místo zapálené jedle naše osdobené pestré stromčky, v duchu
tradic římských strojíme bohatý vánoční stůl, a Ježíšek je zase v duchu křes-
tanakém. Tak tedy pokoj lidem dobré vůle a Veselé V Ā H O C Ā roku 1987...

Starí Germáni ti spalovali v
den slunovratu nejkrásnější a
nejkošatější jmelí, tančili kol
ní na počest vracejícího se
slunce-dárce života.

Vánoční stromček je zvyk ze
staré Asie, k nám přišel teprve
před 180 lety.

První církevní zpráva o sta-
novení vánoce je z roku 354 kde
stojí: Kristus se narodil v
pátek 25. prosince.

..... třetí žila Vesí řeky

a zas byl čas říje, kdy nás starý "buzavce" okouzila svým pávoby naše společná síla - buava. Kolem by se mělo být tichá dolí a bu, ně vrcnočky nor. rozla obléhí buavu do postrobarevnýca šatů a mlha zabalila v alhavý zá- vol který se pomalu s přibývajícími paprsky změnil v rosu, ta napojila bys- třinky, potůčky - no a na jeden jakovej potok prazenící na lbočí boubina jsme vyrazili. Tedy já, Jarda a lit.

trošili jsme kolem červeného vrcnu, kolem boubínské jezírka až k Milešovi- cké oboře. Pak před námi zabublal ten, jenž byla lána ta cest, aby i když sa- napován, byl prohlápnat trempakou botou, nožná první, kamarádů kteří se toula jí pod ochranou křidel černého havrana. Tok potoka, křivolatý, divoký nás za- vedl do krásné i když s částí pozofené dávočiny. Po zdolání nejhezčího úse- ku mezi Vysokou a Vertovou straní jsme dorazili do míst, kde četná kaliště a jelení pach nás upozorňoval na přítomnost jelenů. Opatrná chůze nás odně- nila krásným zážitkem, když náhle asi dvacet setrů od nás vyšli s lesa dva krásní paroháči. Až se v nás katajil dech. Co kdyby se na nás obrátili?

Jo chutné houbové smaženici, hub bylo dost, a herkés gregu/ruzu bylo málo jsme již za soumraku vyrazili pomalu usínajícími krajem k Dobešovským aljám a přes pastviny se známé více, která nás přivítala klekáním a obče- rstvením. Začala padat mlha.

Máno před námi již zbyla jen "prachatická" štreka a za námi potok, jenž ve- toupí do kranik jako třetí pozofený a s názvem boubínský potok anebo i lé- pe řečeno Jelení.

..... Sherry.....

Společně jsme se 18. října účastnili roslučky se svobodou kamaráda Čvachty za T.O. Spící hvězda v Černicích. Máno jsme navštívili campy v dolí Velké řeky, zaniklý camp T.O. Míšní stopy i dále ležící flek T.O. bílé podkovy. Plešovičká laguna je stále krásná ale řeka asi beznadějně zničená člověkem.

Vzpomínkový potlach

Dne 18. října, 87. se sešli kamarádi na vzpomínkovém potlachu, k nedožitým 30. narozeninám mentora jinočeského trempingu, Šerifa kraje a osady T.O. Vápený kanon, PRÁVÍ ŠKAKI-COŠINO BILNA. Jež se vzpomělo na kamarád, Daura, který náhle ještě mlád, 45/ zemřel. Byl to zapálený tremp, řezbář. Jeho oíla teď zdobí chaty, teta i stožáry mančického údolí, kolem řebetínského potoka, kde se tento potlach konal..... V sobotu dopoledne na uvítanou kamarádům hrála skupina řaběrky vedená banjistou M. Čermákem a přine na tlachovišti se v obrovských kotlích vařila výborná miffalo supe a guláš. Po poledni byl vlajkový stožár došleva ověšen vlajkami zastoupených osad. Úspoleadne se každý zohl vyřádit ve spoustě soutěží. Já se tomu pochlubit druhým zístem ve vrnu kládem..... Večer se pozornost všech začala obra- cet k totému a vlajkovéau stožáru, kde byla připravena hranice. Mířilo se vyvrcolení dne. Jo setmění přijeli dva kevbojové na koních se zapálenými pochodněmi. Od nich vzplál ohně v rukách čtyř ohnivců, Cedyho vřetevníků a ti zapálili hranici. Vlajka dozněla a kamarád Sajaan vyzval všechny pří- točné k minutě tichá. Pak jsem sa kamarády a S.Y.O.S. popřál osadě Vápený kanon hodně dalších roků a předal flacku /maloval mlínklák/. následoval večer plný dobré hudby. Jen pro sagiaavost, kde večer arál.

Matt + Suzana - Senior klub Praha
Kosta Černý - T.O. Alanice. Č.S.
Jarpa - Jurdica. Mo Kovefi - Arno
Igháči, Messafi, váhoda, Molafi
Štastná hvězda, Chielts - Volary
kamarádka Škipi - aruslov a další

řisničky a veselé dísterky provázeli přítomné až do svítání a někteří vytr- valci vydrželi ještě celou neděli. ani pár dešťových přeháněk nemohlo na- rušit příjemné posezení. Každý si odvezl s sebou spoustu pěkných zážitků a se- nezbyvá než převolat.

.. šije tremping a .. M O J zas někdy přistě a .. M A M A M I..... Mll..

Čelej druhej den jsem se toulal, lezl, plazil a bloudil ve skalách.

* večera jsem měl tělo rozlámání a vysledek byl prostý. Našel jsem jediný jalovec. Ten pokroucený vozíkáček rost ještě ke všemu uprostřed nedostupné skály. Ale žádná jeskyně či sluj u něho vidět nebyla. Víně jalovec jsem nenašel. Ale co když... co když je vchod nějakově zamaskován, kdo pozná ze sdola v ty spouště kůtrů, jsou-li tam lidskou rukou naskládané, nebo tam leží věky věků. Dědek přeci zlel něco ve lezení. Měl jsem chuť znovu jít do skal. Nová bezhvězdná sychravá noc nedovolila.

Přítíno dne jsem zjistil že bez lana se tam nikdo nedostane. I tak v byl výkon pro zkušeného horolezce. Já tu nic nezvládnou. Mude se muset něk píchnout. V dachu jsem probíral kazarády kteří mají zkušenosti s lanem. Bill. ano Bill. Ten přece má dovedné lasevat a říve prej lezl někde ve stěnách jakýchsi hor. Vědělo se o něm že o sásku sdolal i nejvyšší koumín v zástě o vánocích lezl do špiček borovic pro jmelí. ano to je člověk které potřebují. Musím s ním v tajdnu promluvit.

V tejdenku jsem se s dílem sešel u "závor" a vše podrobně probral. nakonec i jeho ovládla touha prolomit Kingovo tajemství-však s něčím take- vjm se člověk setká jen jednou za život. ano, špóle z toho zajímavé dobrodr- štví. s napětím jsme čekali na příští sobota. Co nás asi čeká ?

..... pokračování příště.....

KDO ZRADIL

.....
kdo mladý je a plný víry,
kdo pevnou vůli má,
ten celápen je, ten zná své síly,
ten všechno přetrvá.
kdo mladý je má i své plány,
i překážky má tuse rád,
ten vkročil by i do lví jány
a dokáže se se vším rvát.

kdo trempem je je stále mladý,
i když skán jeho bílá je,
ten puďy své nikdy nezradí
ten šraný život miluje.

kdo spohodlněl, ten přestal být
sladým
ten přestal krev neklidnou mít.
ten vůli nemá, je slabý a mladý
ten zapoměl jak krásné je přes
překážky stále jít.
ten není hoděn s kazarády u
jednomo ohně dít.

Jin Severák

....po lijavci vystoupila
řeka z břehů a křikla na
baštinu, nedaleko tekoucí.
-Jsi tak malinká, že si tě
nikdo nevšimne. rohléni na
me ..sem tak rozemřná, že
si ano každý musí všimnout.
- ..en se nechval; -odvětila
bystřina. - šdyby nebylo
nás malých potůčků, nebylo
by ani tebe, ani jiných je-
ště větších řek.

.....
Ke vonní zarezou řek
záru chleba hrdím kravencům
se sbytku tabáku
zi vkročitia cigaretu
a nikya se nebavím
zovu já vlastně ubližuju...

..... z našeho okolí

Nezi zajímavosti naší krajiny patří i soustava rybníků nedaleko našeho města. Území od řášínova k nové vsi je na rybníky velmi bohaté. Jedno mají společné-napájí je potůčky kdysi slatonesných vod, které pramení v našich horách. Iste rybníčky byly založeny dávno před Krčínem, asi v 15 až 16 století. Vyjízku dělá jen kabínskej, ale i ten už kdysi býval. Jistě znáte rybník Lejka, kde býval starý camp „uháka. Podkrčský a jeho souhrnné balvaný uprostřed, avanoák a zalá nabínka jsou lovištěm prvních hřibů kazaráda váry. Nezi aiui leží cukáček, který prasknul v létech 1947 s sniči aljn pod ním. směrea k zelenárcům leží Učucánek s, apatický svým názvem. Jak rybník starý a nový se svou dloahou hrází. I když nyní jsou rybníčky pod sněhem a po houkách na hrázích není ani památky, zkuste se projít kolem nich. krajina okolo si to zále rodat i s nedalekou samavou...

VÁNOČNÍ K BULĚ

Slapali jsme a Mariou navědí stezku. Místy bylo sněhu až po pas a kolem níže šiváčka. Ido by se sem v tenhle čas taky snal. Vánoce budou co nevidět, vlastně dneška je den před tím tajemně večerem. Měla by se sedět do snu, ale nám to nedalo a snalo nás to ven do zasněženého lesa. Od vělejších vrchů se přimnal vítr a zaslepil nás na chvíli oči.

Je to koňský! Z e n a k á ! Na zádech termu a nový obalený sněhem a jde od jezírka k nám. Aychle, horek! Co jí jen dát? - sou přece Vánoce. - nec toho člověk v zasněženém lese k darování nenajde. Pačká se a pokrýje sněhu kouli a dává jí helce do ruky. Stejně s Mariou Veselý Vánoce a jdeme směrem k Ovesnej a ona ke Kříži.

La měsíc stojím na nádraží v Budějovicích. někde mě klepne do ramene a říká: "Bik za dárek". Měla jsem z něj radost, byl totiž JEDINÝ! Ahoj. Koukám jak níže v davu. To je teda něco... Stalo se v roce 1981 na navědí stezce 1 1 8.

lesní veličáni .

.....
řes 29 kubických
metrů dřeva měl do-
sud "král" noví
strany Jiho. 440 let
starý srnk v Boubin-
ském pralesu. Padl v
roce 1970. V okolí
hluboké jsou stromy
staré až 255 let a
vysoké 55 metrů.
Cestou okolo Cikán-
ského potoka jsme
v nepřístupných úse-
cích narazili na
srnky obrovských roz-
měrů. Možná že o
nich málo kdo ví !
.....

Bill a Oli tráví vandr ve své
campa. Oli má za úkol avafit oběd.
Listuje v kuchařce. Najednou se
rozšílí a kniha letí do kouta.
Co je? ptá se Bill.
Ale, ta kniha není k ničemu. Vác-
onny recepty začínají slovy:
"Vez si čisté hrnce!"

P O A S T

.....
Mevím, jestli se ještě pasatujete na náš Střední večer, kterej nás skazil
hajnej Sebesta. Když ne, tak to navadí. Reslechněte aspon něco vo naší postavě.
gořeli sme touhou po vodplátě, a tak sme konečně něco vysysleli. Ky ti dáme
Sebesto, ted poznáš trepský lécky!

tybavený lopatama a rejčema jako spolek zahrádkářů sme přijeli do brástejch
lesů. Znali sme Sebestovy cestičky, a tak sme věděli kde začít.

Většina z nás sloužila na vojné u silničního vojska a ovládala rychlepalný
lopaty a tajnou spraz armády - rejč. Na chvíli byla vykopaná hluboká jáma, ze
který ani slouhaž Jeff nekoukal... no sme pokryli výkalama a jinéjma zápach-
ma, který dodal sledy-syrečkář z kvězd, severu, tentokrát vyjmačně na naše
přání. Na stěnu jasy sme připevnili cedulku a po vzoru asijskejch bojovníků
mistrně vše zamaskovali. Deset metrů vod jámy sme rozdělali vonem, začali
spívat a řvát, čímž sme vábili Sebestu k sobě. Natrvalo dlouho a už se sněre:
vod hájovny řtil jeho služebný sentinel, vzápětí vybuca-to znaenal, že sme
tavil na kraji lesa... neviditelnou, dva metry širekou pášinou se řtil z
nám. Zvýšili sme proto ešte víc svy hlasy. Metr před jámou zastavil a řval:
"Stájte, již, ai neuniknete!" Vyrazil vpřed a notejlím pohybem nám unik z vod-
-saisel v jáně. Vopatrně sme se k němu kradli: Sebesta, stojící v zápechu, tu-
pě síral na ceduli, zašitěnou na stěně: - Trepská Léčka - !

Byl na něj žalostnej pohled, když prosebně civel nahoru na sedrou voblohu a
pět trepských alav na něj soucigne hledělo. Siza ozdobilo jeho voko, když
k nám tresoucí se hlasem proges: "Čudaruzi, pánové- led ay tvrčé kouzali, jen
milda přenocil: Co tam děláte, Sebesta?" Utřel slzu, aby zvolnil cestu aruhý
eště jednou zaprosil: "Ai špatý trepsové, pexočte mi... Okazhité sme vskali a
chtěli vynevět přání, ale Sebesta, když viděl, k čemu se chystáme, zařpěl: "Hé,
šca nezýlal, počoč ai ven!"

... a vy nám sáte pokutu, čo? řiknul John.

..... MIAULÁŠKÁ

parta čertů s miulášem
vyjde jak zní tradice
letos zase jako loni
kde je šeraj nejvíce .

...

anděl s námi v jednom kroku
dáme dárky, krabice
budeš strašit, veselit se
vidyt čekáme měsíce.

...

Lamaráci závní tváře
někdo je čert, miuláš
a těch malejch v očích záře
každý rok v tenhle čas

...

anděl co nás doprovází
bejvá černej od sazí
a piva se sejmou masky
černá parta zarazí.

..... Iem.....

pokračování povídky ...

„Šé, noj! Ilatý trampové!“,
křikli a se na sebe a pustili na provaz. Še-
besta se na něj svázal, vyrabal se a zahrnul
nás slovašma díků. Čhtěl nás vobjímat, ale to
zme vzhledem k vokolnostem nedovolili, zval
nás oned do hájovny na slivovičku. Šabalili
zme věci, podle tábornický příručky uklidili
camp, Šebesta jen šťastně koukal a nešetřil
slovašma chvály. Před díru jsme udělali zá-
taras z větví a šli zme s ním do hájovny.
Šebesta šel vřadu, protože páchnul a my zme
cestu stejně znali.
V hájovně se převlíknul, hajná udělala večerí
my pojedli a potom dlouho do noci při slivo-
vičce seděli v přátelském kruhu.
Vyapali zme se a něj na pádě, přestože nabí-
zel postal s kanafasem. a když zme se s ním
loučili, zval nás zase do svýho xevíru a noc
se voslouval, že nevěděl, že sou taky dobrý
trampové. Ujistil nás, že už neoude ženit tre-
zpy a sával nás tak dlouho, dokud zme nezmi-
seli v lese. Tak zme trampskou léčkou obráti
li Šebestu na pravou víru. V zimě všichni k
Šebestovi... klíče vod seníku ve vrátnici...

I. Špal-fotlach

..... věnováno padourům

Je moje verše prostě jsou?
Je směšné se i snaží?
Je kdo je nečte-sahodí,
Je se i bez nich nají?

...

Ku dobrá, věřím vám,
a sočná pravdu máte,
já pozor si už přísté dáv,
když tea ne, tedy podesáté...

...

Je cítit koufem, je jsou srové
jak mléčná mlha k ránu,
Je laciné jsou jako vzduch,
Je nepobaví dazat!

...

Je pácnou prachem, je jsou
anuteční
Je nic vás nefixají?
Je kdo je nečte-sahodí,
Je se i bez nich nají?

...

Ku dobrá, věřím vám
a sočná pravdu máte,
já pozor si už přísté dáv,
když tea ne, tedy podesáté...

Je steak z nich cítit,
svířat steak, pod rukou, která ničí,
Je strouhá slyšet němý zvon,
slyšet, co se vás přičí?

...

Je nelíbí se vám, už dost?
Je raději v klidu posedíte?
Je jedno je vám co je strom,
Je z něho vy se nenajíte?

...

Je z jasu vám dát svoje lkaní,
a sentimentálnis se zdám vám snad?
Je není dobré kazit si s tím spaní,
a s dětmi si vám ven jít hrát?

...

Je femen utáhnete v nejtlustějším
svém místě,
a kára vaše-boží iar,
i fondelík by radost a vás měl
u piva z pašáka-je generál.

.....

Je i řed já sen fixám dost,
a nevěřím, že pravdu čistou máte,
já pozor si ted na vás dáv,
aned ted a ne až podesáté,
aned ted a ne až podesáté!!!

..... Šlupka

MEMORU - neznače nic
LÁUBÁK TO- znače lecos
ČMCI- pasobí zástraky

Někdo nás v té době přirostil k srdci, kraj pod bájným knížedím stolcem, ten kus rýsí přírody a starý zrušený železniční tratě. Tady slavíme slunečnej Aovej rok. Někteří nosí z osady jsou na "Velkým zeleným" ale alespoň na ně vzpomínáme fotkou písniček. Pro osvěžení paměti, abí takhle vypadala cesta-va v roce 1973-4. autno podotknout že s náma jezdí i kamarád Bill. Líbí se

Tomáš Staněk - Ion
Petr Bládek - Žit
Jára Meškodny - setlém
Josef Novotný - sejk
Vláda Jelínek - Yorlik
Staněk Skáva - Šunka
Míra Skáva - Šukal
Pavel Landák - Futna
Milana Meškodná - Pálka
Míra Čížek - Redro
Bohouš Faktor - Nezan
Franta Zima - Šlupka
Jára Procházka - Votrava
Zdeněk Parýzek - Jares
K. Horáček - Oli Nevada

na naše vesela parta a nám zase jeho teskně hovovíci sladké dřevo. Zdi arneštova i jeho okolí by mohlo kovefit o mnohých akcích zde konaných.

Autno fici, že jsme stále věrní našemu klondike na horní hranici. Když se nad krajem snese soumrak, chodíme na "orešené" do vísky Záordí. Zde se stala jediná změna. hospodského kobyli hlavu vyzénila Benyřka aneška. Nejvíce je nám líte speciálních zavi-áčků/medáků, které znisely do nenávratna se starýu barmanem. Začíná s námi jezdit kamarád Kouškáček. Iase obívá Olino bouča na smetiprachnu a okolí Borečnice. Tam od časa sem sajde na pivo nějaký chovanec s vráské léčený/povídka Makovec/ a pak je veselo. Kouškáček zná i campy okolo Velké řeky a to i hned vy užíváme. Jezdíme do okolí Parkratce, Kluboké a Karlova hrádku, zde prožíváme dobrodružství a divočáky.

Kamarádi z písečné osady F.O. Černý sup nás svou na své slěziny. Každou středu na /šedech/. Jak zní vždy posvánka. Je zde hudba a je zde možnost vidět i zajímavé scény na plátně v podobě kočkově promítání. Kočka z dříve jmenované osady má natočeny potlachy ze slavné Kybárny.

dne 3.2.1973. opouští stezku svobody kamarád Futna a s ním i Polovička.

Zimní-okolo ní šlapou již generace trempů a torneu na šedech. I tady začíná ne jeden tremp. Je cesta kterou si musíme prorazit sami, šlapem v zimním nečas. Vášm lesním duchům zděe děkovat Šlupka- kterému se nálem podafíle v noci uhofet. I kamarád Ion doinea vzpomíná na tuto arasivou noc strávenou u blikavého čmoudáčku v záplavě sněhu. V lesích alete tehda bojovali se sionu Žit, Futna, Polovička, Ion, Šill, Oli, Šlupka, Šunka, Nezan.

Vítání jara proběhlo jako každéj rak v borových lesích a stráních žiavo strouhy a samosebou v baru u "Starýho Moska" v muzicích. Škoda té stará palírno, co legrace a dobrých lidí se zde za ta léta vystrídalo.

Čítáme se staré kroniky: O prvnia jarnia dni byl Meškův šek večer nabyt k prasknutí. Bešlo se vřáde kam se jen kdo vesel. I svár byl obsazen trempí-ři...sačale araní... spousta nástrojů se urvy snodle a drsným hlasem kamarádů a ochutný cinket aklesie přehlušoval i tu nejhlasitější kytaru.

Paprsky slunce nás vadí i za vzdálených hrdech pod horou Plešivec. Kamarád Redro zde "válčí" a tak nás srojí spásteu "KO-konzerv". Jen Žit na ně hledí nevábne. Odchází totiž na svůj "selenej" o kus dál do Berouna.

A jsou tu Velikonoc. Oči zděeme nechat na překrásném řežišti Vydry a Křemelné. Ion a Šlupka se plaví jako trosčníci po Voší řece až do Hefman city. Ion tak doplul k jednomu ze svých oílů. Čeká zde na něj jeho gwaw. Svědčí o tom i balada kterou sepeal Šlupka na počest této události.

Následuje rybářský vandř do okolí Blatné. Jezdí s námi i kamarád Pepa Čáp. Šesnamujeme se s písečnou osadou F.O. Ihora/Mejkal, Albert, Korhan, Půlníklák Kizlák, dona aj/..... Historickou chvílí je překročení 15. poledníku u Jindřichova hrádce. V jeho okolí se vozíme romantickou úzkolejkou. Líbí se nám skero jako naše Volarská stěla. Ta nás byla obzvlášť silá i s celou tehdejší ajziponáčkou partou. Famatujeme na drsně itulné vagónky. Když ná- kdo špatně přirasil šoupací švefe uprostřed a padal snih, vznikla okamžitě uvnitř malá závěj. Za kanceca se nechala ohřát konzerva a osušit přemoučené kanady. Jan Duchaně dovolil někdy i koufit. Někdo víc si lidi tehda rozuměly. Když jsme pak z vlaku vlezli do nočního autobusu, kterej si to chrastil naho-ru, na řeku, křičel na nás starej autobusák: "neří můžete si tak vřadu zapálit ale nečelete ná tam vohat".... Velkej vandř se jede na šlevač. Kamarádi tu nálem gpláší "horekou služba", otrava konzervou/.

dávátévujeme osadni camp na kasejku- suchej a potlacay na Slunaku a Jilčáku. Remalu se blíží nová ziba a s ní velké změny okolo osady a volba šerifa...

Jedí otec tramp se synem ve vlaku
a drží ho na kladce. Přistoupí mlá-
dá máma. Otec povídá: repičku bud
šfentlmen a nabídal té máme místo!

....

Maší, proč má tenhle tramp tak ve-
likej kloubour?
Jo, von chodí spát pod širák, viš!

....

Já teď vedu pravidelnej život.
Nepovídej!
Šfivaje jasn byl vožralej tu a tam
kdešto teď pravidelně každej den...

....

Co na ně čumíš?
Aš budu sít místo vočí syvečky tak
na tebe budu sardět...

....

Chtěli na nemeckym trempovi, aby se
suřil s Johnem.
Ale proč, povídá tramp-když já sem
nikdy nic neproved!

....

Když vyjdu s penězma - nevyjdu se
starou
Když vyjdu se starou nevyjdu s
penězma.

fy Joe, ten šalát má ale bílou
čnuť - usyl jsi no?
Sodejt, dozonce se jalea...

....

Starej, vstávej buď agwav silla
šlepice už skočaji!
Tak se jim to teno neplet...

....

Víte sousedko je se ai vědycky
vo pálnoci zjevuje máj nebeštík
muš...ale děte? Vědyt von cho-
dil s putyky aš po třetí...

....

Lovil tramp kabát, kterej mu spad
do sečůvky vonné.
Šla kolem plavovlásá lady a po-
vidá: mech ho tam, vono do něj
stejně nic už nebude.
Ven čert kabát, ale v kapse sem
měl dva karbanátky...

....

Kam pospícháš? Ale, na rande!
A kde máš kytku? Jo jo, debfe
žeš ně to připeaněl. Stavín se
ještě na hřbitově...

»Vyčítalena
pasniku

Je den!
Jak se máš?
Ale fajn-obchoduju s kytkama.
Fakt?

Na této vesí řece
se podíleli spolu
práci kamarádi -
Tom - Žit - Bill - Lada
dejak Schoery - a
Alice. Čekáme na dal-
ší příspěvky. AHOJ...

Jo, ve dne je prodáván na ulici
a v noci je kradu s říms okem.
Je nec!
Franta na lebfiku, tom mlidá dole!
Kolicajt - vo tady děláte?
Ale - psst, pane rotný, ať ho nevz-
buděj, von má kamarád vřitra svátek
tak mu encese vovědnit voxno.
A to by to nemohlo počkat do
rána - dí Vě.
Ale vlastně, ne-jo-ate pravdu.
Franto van ty kytky dolá dáme je
sem aš ráno- praví tom...